

[Formanden]

sigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Formanden:

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.15, hvor vi først går til punkt 5: Forhandling om statsministerens redegørelse af 6. maj 1980.

Punkt 4 vil komme til behandling, når punkt 5 er færdigdebatteret senere på dagen.

Mødet udsat kl. 12.15

Mødet genoptaget kl. 13.15

Meddelelser fra formanden:

Første næstformand (Enggaard):

Dagsordenens punkt 4, forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Ændring af reglerne om efterløn) [af Tyroll (VS) m. fl.], som vi desværre ikke nåede at behandle før midt-dagspausen, men måtte udsætte til efter redegørelsesdebatten, skal jeg efter henstilling fra forslagsstillerne lade udgå af dagsordenen.

Uden for dagsordenen foretoges:

Ændring af tidligere udvalghenvisning af:

Forslag til lov om helårsbeboelsesret [af Glistrup m. fl.]

(Lovforslag nr. L 151).

Første næstformand (Enggaard):

I overensstemmelse med en henstilling, som jeg har modtaget fra boligudvalget, hvortil i dag er henvist forslag til lov om helårsbeboelsesret (af Glistrup (FP) m. fl.), skal jeg foreslå, at det nævnte forslag i stedet for henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om statsministerens redegørelse af 6. maj 1980.

(Redegørelse nr. V. Anmeldt 6/5 80. Redegørelsen givet 6/5 80. Meddelelse om forhandling 7/5 80).

Forhandling

Ole Espersen (S):

Det forlig, der nu er indgået, er udtryk for en skarp drejning af den danske økonomiske udvikling, en drejning, der er så skarp, som vi i socialdemokratiet tror det er forsvarligt, men også så skarp, som det er bydende nødvendigt.

Den nye kurs skal fastholdes, og det var grunden til, at vi sigtede på et flerårigt økonomisk handlingsprogram. Derfor startede vi også forhandlinger med partier, der, hvis de var blevet enige med os, ville have udgjort et bredt flertal i folketinget, et bredt flertal, der netop kunne have sikret, at det virkelig blev et flerårigt program. Forliget omfatter nu det kommende halvandet år, men regeringens flerårige målsætning er indbygget i forliget.

Regeringen vil også efter denne forligsperiode søge et flertal for at fastholde den kurs, der nu er afstukket. Det havde været betryggende, om dette allerede var sket, og mange dages forhandlinger med venstre, de konservative og de radikale skulle have sikret dette. Vi er i socialdemokratiet bekymrede over, at det overhovedet ikke lykkedes at komme på talefod med venstre og de konservative. De ønskede ikke at tage ansvaret for en løsning. De ønskede den frihed, man har, når man ikke binder sig til et samarbejde, men frihed betyder ikke, at man er sluppet for et ansvar, tværtimod. Ansvaret for, at udviklingen fastholdes og måske senere, hvis det viser sig nødvendigt, strammes yderligere op, påhviler fortsat i mindst samme omfang de samme to partier. Hvis de har haft den opfattelse, at de har sikret sig en position, hvor de fortsat kan leve af gold kritik, tager de fejl. De er mange, der er skuffede over, at venstre og de konservative ikke ville tage et medansvar nu, er trætte af gold kritik og smarte forslag.

Ved at indgå forlig med de tre mindre partier har vi sikret os en periode, hvor der kan arbejdes både i folketinget og uden for folketinget, en periode, hvor befolkningen ved, at regeringen har taget fat og taget alvorligt fat på den bundne opgave, vi står over for, en periode, hvor vi både i folketinget og i den offentlige debat er befriet for valgtummel og